

خبر

ناصر ممدوح:

با هوش مصنوعی سراغ صدایم برونند شکایت می‌کنم

ناصر ممدوح: هنرمند پیشکسوت کشورمان

با بیان اینکه حالش مساعد است و مشغول کار، در عین حال تاکید می‌کند: اگر با استفاده از هوش مصنوعی صدای من را بازسازی کنند، حتماً شکایت خواهم کرد.

ناصر ممدوح در گفت و گویی با ایسنا حال جسمی این روزهایش را اینگونه شرح می‌دهد: خدا را شکر این روزها حالم خوب است و خیلی بهترم و سر کار هستم. سال هاست که کار تصویر انجام نمی‌دهم اما در دوبله فعالیت می‌کنم.

خدا را شکر شرایطم خوب است

این هنرمند در توضیح عکس و فیلمی که چندی پیش از او در برخی رسانه ها منتشر شد، می‌گوید: روزی که برای مراسم ختم آقای ناصر طهماسب حاضر شدم متاسفانه کمرم درد شدیدی داشت. آن روز گویا عکاسها و فیلمبردارها هم به من لطف داشتند و ول کن نبودند. آن روز از روزهایی بود که من به زحمت در مراسم حاضر شدم و درد کمرم بسیار شدید بود اما الان خدا را شکر خیلی بهترم و با مراعات، زندگی و کارم را می‌کنم. اگر هم برای کاری دعوت شوم می‌روم و می‌آیم.

این دوبلور باسابقه درباره کیفیت فعلی کارهای دوبله هم اظهار می‌کند: مسلماً کارها، دیگر کارهای گذشته نیستند. اگر شما این کارها را با دهه ۴۰ مقایسه کنید می‌بینید که خیلی سطحشان پایین است یا گویندگان در آن سطح نیستند یا بازیگران و اصلاً فیلم‌ها چیز دیگری اند.

اگر با هوش مصنوعی از صدایم استفاده کنند شکایت می‌کنم

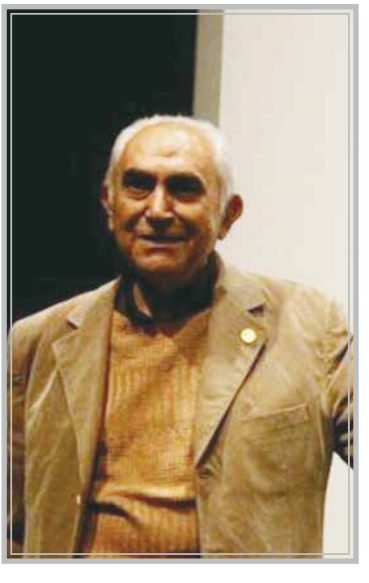
ممدوح در ادامه درباره بازسازی صدای گویندگان و خوانندگان با استفاده از هوش مصنوعی هم بیان می‌کند: به نظرم این کار کاملاً غلط است. تا زمانی که من ناصر ممدوح خودم می‌توانم صحبت کنم و زنده هستم، هوش مصنوعی معنی ندارد. اصلاً چه در زمان حیات و چه پس از حیات هنرمند نباید با استفاده از هوش مصنوعی صدایش را بازسازی کرد؛ چراکه باور مردم از صدا هنرمند تغییر می‌کند.

او یادآور می‌شود: این روزها درست است که هوش مصنوعی کارها را راحت کرده، هزینه ندارد، معطلی ندارد اما اصلاً درست نیست. اگر روزی از صدای من استفاده کنند بلافاصله اقدام قانونی می‌کنم. حتما از طرف من اعلام و تاکید از صدای من استفاده کند حتما شکایت خواهم کرد چراکه باور مردم نسبت به صدای من تغییر می‌کند. ما باید امنیت صدایی داشته باشیم به خصوص تا زمانی که خودمان زنده هستیم.

ماستولیم

او ادامه می‌دهد: من گوینده هر متنی را نمی‌خوانم بلکه متنی را می‌خوانم که از نظر شنونده درست است. صدای من در جامعه به گونه‌ای جا افتاده که وقتی چیزی را تبلیغ می‌کنم حتماً درست است. سال‌ها پیش از طرف یک شرکت معتبر به من تبلیغی پیشنهادی شد اما قبول نکردم.

ناصر ممدوح در پایان بار دیگر با تاکید بر اینکه صدایش تبلیغی نیست، می‌گوید: آن زمان یادم هست سر سریال «آسمان همیشه ابری نیست» یک روز خانم آتنه فقیه نصیری آمدند و گفتند مادرم سلام رساند و گفت به ممدوح بگو چیزی که تبلیغ کرده بود را خریدم اما خوب نبود! همان موقع انگار دنیا روی سر من خراب شد. ما در مقابل جامعه مسوولیم. صدای من تبلیغی نیست. من گوینده با صدایم پیام می‌دهم اما تبلیغ دیگر هرگز.

در این رابطه سالانه تعداد بسیار زیادی کتاب نگارش می‌شود و مستندسازان بسیاری دوربین به دست گرفته تا قسمتی از تار و پود این هنر در بستر فرهنگ را ثبت و ضبط کنند. سر منشا نیز مشخص است و همان‌طور که مولانا می‌گوید: «گر ز سیم است این صدای نازنین/ خود چگونه می‌زند میهای دوست؟» در این شرایط یک آسیب بزرگ هنر موسیقی را مانند دیگر فرهنگ‌های اصیل تهدید می‌کند و هر چه زندگی‌ها به سمت زیست در بستر تکنولوژی و جهان تحت تاثیر صنعتی شدن قرار می‌گیرد، هنر و فرهنگ‌های اصیل بومی و نواحی، جای خود را منفعت مالی و پول می‌دهد و ریتم‌های شاد و عامه پسند موسیقی پاپ، جای خلاقیت و بداهه نوازی در موسیقی اصیل را می‌گیرد. در این شرایط چندی پیش کتابی به نام «گل های ماندگار» منتشر شد که در قالبی متفاوت، به شناخت هنرمندان موسیقی دهه ۵۰ تا ۵۰ که در رادیوی ملی ایران فعالیت داشتند، می‌پردازد. در معرفی ناشر از کتاب گل‌های ماندگار آمده است: «تمرکز نویسنده در کتاب روی بازیابی خاطرات و آهنگسازی‌های هنرمندان رادیو و برنامه «گل‌ها»ی رادیو در دهه ۳۰ تا ۵۰ به تهیه‌کنندگی داوود پیرنیاست که یکی از برخاطب‌ترین برنامه‌های «رادیو ایران» بود و اکنون گنجینه‌ای ارزشمند در موسیقی ایرانی به شمار می‌آید که کمتر زمانی آثاری با این مجموعه هنرمندان و کیفیت تولید شده است.» اما برای بررسی بیشتر این کتاب (گل‌های ماندگار) و هدف وحید استرون، به عنوان پژوهشگر موسیقی و روزنامه نگار از انتشار آن با وی گفت‌وگویی انجام دادیم که در ادامه می‌خوانید.

● شما در کتاب گل های ماندگار شرح مفصلی از هنرمندان صاحب سبک و صاحب نام موسیقی ایرانی از دهه ۳۰ تا ۵۰ که در رادیو به عنوان رسانه‌فراگیر آن زمان هنرنمایی کردند، ارائه داده‌اید و که حالا بسیاری از آن هنرمندان یا از دنیا رفته‌اند یا دیگر توان اجرای موسیقی را به دلیل کوهولت سن ندارند، وقتی هنرمندی از دنیا می‌رود با خود بسیاری از میراث فرهنگی ناملموس و هنرهای ناب را به زیر خاک می‌برد. شرح این وضعیت در کتاب گل های ماندگار چگونه توصیف شده است؟
● ببینید همان طور که شما نیز اشاره کردید کتاب گل‌های ماندگار، شرح حالی از وضعیت و زندگی هنرمندان صاحب سبک و صاحب نام در موسیقی ایران است که در یک برشی از زمان که در رادیو ملی ایران فعالیت می‌کردند، و بسیار مورد استقبال مردم بودند است. این هنرمندان با هنرهای ناب در برنامه‌های تک‌نوازان، گل‌ها و… و فعالیت داشتند که حالا پس پنج دهه فرس و متر و معیار مهمی برای هنر ایرانی است. البته ناگفته نماند زمان در خلق هنر بسیار امر مهمی است که در کنار شرایط اجتماعی، بستر خلق و ایده پردازی را فراهم می‌کند. در تاریخ معاصر ایران بارها این موضوع را مشاهده کرده ایم که موسیقی و دیگر هنرها مثل شعر چطور با زمان و شرایط اجتماعی رشد کردند و حتی در برخی از مواقع پایه‌گذار تحولات بزرگی همچون مشروطه شدند. البته این گفته در رابطه با فضای باز است و به عنوان مثال در اواخر دوره صفوی موسیقیدان ها وقتی دیدند مجالی برای کار کردن ندارند و موسیقی ایرانی، دستگاه هایش در حال نابودی و فراموشی است، به این فکر افتادند که چطور موسیقی ایرانی را نجات دهند. مهم حفظ دستگاه‌ها و گوشه‌های موسیقی بود که به هر شکلی به نسل‌های بعد منتقل شوند. هنرمندان در آن مقطع زمانی دیدند که تنها هنری که با ساز و آواز اجرا می‌شود و مجاز

موزه هنرهای معاصر مخاطبانش را «بر فراز دشت» می‌برد

نمایشگاه «بر فراز دشت» امروز در موزه هنرهای معاصر افتتاح خواهد شد. این موزه به دلیل جابه‌جایی‌ها میان دو نمایشگاه، حدود دو هفته در فعالیتی وقفه داشت. پیش‌تر نمایشگاه «آینه در آینه ۳۳» و مروری بر آثار مفاخر ایرانی از گنجینه در موزه هنرهای معاصر برپا بود.

به گزارش ایسنا، موزه هنرهای معاصر تهران طی روزهای گذشته در حال تغییر فضای نمایشگاهی‌اش بود و قرار است نمایشگاه «بر فراز دشت» را برپا کند؛ موزه‌ای که متولیانش آن را مهم‌ترین موزه غرب آسیا می‌خوانند پیش‌تر هم‌زمان با برگزاری جشنواره تجسمی فجر، میزبان نمایشگاه «آینه در آینه ۳۳» و مروری بر آثار مفاخر ایرانی از گنجینه موزه هنرهای معاصر بود. در حقیقت شانزدهمین جشنواره تجسمی فجر کار خود را به صورت رسمی با افتتاح نمایشگاهی در موزه‌های معاصر آغاز کرد.

«آینه در آینه ۳۳» هشتم بهمین با نمایش پوسترهایی از سال ۵۷ به بعد آغاز به کار کرد و سومین دوره خود را با محوریت

در گفت‌وگو با یک پژوهشگر موسیقی و نویسنده کتاب گل‌های ماندگار مطرح شد

راز زیستن در بستر موسیقی فاخر

گروه فرهنگ و هنر- شاید دهه‌هاست که هنر موسیقی اصیل ایرانی دستمایه فعالیت پژوهشگران و مستندسازان برای تولید شناخت ابعاد این هنر پررمز و راز و شناساندن آن به نسل‌های آینده قرار گرفته تا راز زیستن با موسیقی در کشوری که مردم آن به هنردوستی در جهان شهرت دارند، بیشتر نمایان شود.

عنصر سیاست دراین هنر بسیار تاثیرگذار بوده است و اصلا موسیقی رپ برای این موضوع پدید آمد. بعد از انقلاب اسلامی، موسیقی ایرانی با یک پوست‌اندازی جدی و ناخواسته مواجه شد. آوازهای شهرام ناظری، محمدرضا شجریان و… به سمت سبک قدما رفت و ما از یک برهه زمان ۵۰ ساله به سمت عقب پرش کردیم. چاره دیگری برای حفظ موسیقی نبود. از اواخر دهه ۷۰ که موسیقی از تلویزیون آزاد و در دهه ۸۰ گروه های موسیقی پاپ فضای کنسرت‌ها و رسانه‌ها را تسخیر کردند، استقبال عجیبی از این نوع سبک در جامعه رخ داد، چون مردم به‌دنبال شادی بودند و این بستر بزرگ و سوددهی تهیه کنندگان و اسپانسرها بود که موسیقی را به سمت تجاری بریزند که در این نوع موسیقی تجاری دیگر اثرای از خلق یا ایده وجود نداشت و کارها تکراری و براساس «ریتم گیرف» شکل گرفت. اما در چند سال اخیر و با شرایط اجتماعی، موسیقی یک وجه سیاسی هم پیدا کرد و رپ هم تولید شد.

● این توصیفات، آیا سبک های جدید، تهدید یا تهاجمی برای موسیقی ایرانی محسوب نمی‌شود؟
● من به این موضوع باور ندارم، اما باید عیب را در هنری که دافعه دارد جست‌وجو کرد و جایزیت را در هنری که مورد استقبال قرار می‌گیرد. موسیقی مانند هنرهای دیگر، یک موجود زنده است و در شرایط سخت و آسان پوست اندازی می‌کند، رشد می‌کند و هیچ‌وقت نمی‌میرد. اما تنها دلیل افول موسیقی که بسیار نیز خطرناک است، فراموشی فرهنگ از سوی مردم و عادت کردن به شنیدن چرند و پرند در سطح کلان است. مثلا امروز متاسفانه که درصد افسردگی جامعه بسیار بالاست، شما یا هر ابراز یا کوارتتی موسیقی دارید، تاکید می‌کنم موسیقی شاد با ریتم تند تولید کنید، مردم استقبال می‌کنند و مهم نیست برایشان که کیفیت اثر یا خواننده اثر چه هنرمندی است، همان توجه که شاهد هستیم برای فرهنگی به نسل جدید که فقط نشاط اوار است، چطور مورد استقبال قرار

فرهنگ و هنر

اخبار
<p>یک درخواست برای فیلمی با بازی رضا عطاران</p>

کارگردان و تهیه‌کننده فیلم «روشن» با انتقاد از وضعیت اکران فیلم‌های اجتماعی و تعداد سانس‌های محدودی که در سینماها به فیلمش داده شده، ابراز امیدواری کرد که مدت زمان طولانی‌تری به این فیلم داده شود تا روی پرده سینماها باقی‌ماند.

به گزارش ایسنا، «روشن» به کارگردانی روح‌الله حجازی پس از جشنواره فجر امسال روی پرده سینماها رفت تا فیلمی که سال ۱۳۹۹ در جشنواره فجر رونمایی شده بود و رضا عطاران برای بازی در آن سیمرغ بلورین بهترین نقش اول مرد را گرفت ولی بعد درگیر مشکلات توقیف و ممیزی شد، سرانجام به اکران عمومی برسد.

این فیلم از شروع اکران تاکنون در سالن‌های کم و سانس‌های محدود و ساعت‌های متغیر اکران شده که همانند فیلم‌های هنر و تجربه، به سختی می‌توان سانس مناسب برای تماشای آن پیدا کند. حجازی در گفت‌وگویی با ایسنا با تایید اینکه تعدادی از مخاطبان و همکارانش برای پیدا کردن سانس مناسب با سختی مواجه شدند، درباره شرایط اکران «روشن» که از ماه‌ها قبل در تلاش برای نمایش عمومی آن بودند، بیان کرد: با وجود پیگیری‌ها در روزهای منتهی به سال جدید به اکران رسیدیم که این مقطع بیشتر برای فیلم‌های کم‌دی مناسب است.

او افزود: فیلم‌های اجتماعی در اکران مراقبت و محافظت می‌خواهند ولی به نظر می‌رسد سینمای اجتماعی دیگر چندان جایگاهی ندارد و «روشن» جزء آخرین فیلم‌ها از این نوع است که روی پرده سینما رفته و از این پس مدل‌های دیگری از سینما بیشتر در نوبت اکران قرار می‌گیرند.

حجناورهای خارجی هم گرفته است، با اشاره به اینکه این فیلم در سی‌ونهمین جشنواره فجر پنجمین فیلم پرفروش آن دوره بود، ادامه داد: وقتی حمایت از فیلم‌های اجتماعی کم شود و از طرف مردم هم حمایتی صورت نگیرد، سوردگردی به وجود می‌آید. در حال حاضر می‌بینیم که حتی در تبلیغات هم فیلم‌های اجتماعی مثل کمدها اسپانسر ندارند و بزندها صرفا سراغ فیلم‌های کم‌دی می‌روند. با این شرایط سینمای اجتماعی که مهجور بود، مهجورتر شده و احتمالا از این پس خیلی سخت بتوان چنین آثاری را در سینمای ایران تولید کرد. البته شاید از فیلمسازان توقع پرداختن به مسائل وغدغه‌های اجتماعی وجود داشته باشد ولی به نظر می‌رسد در مسیری هستیم که از این پس جای خالی سینمای اجتماعی را بیشتر حس خواهیم کرد.

حجازی در پایان با اشاره به اینکه تاریخ اکران فیلمش ۲۵ بهمن درج شده ولی به دلایلی تقریبا با دو روز تاخیر روی پرده رفت، بیان کرد: امیدوارم شورای منصفی نمایش این فضا را مهیا کند تا اکران فیلم «روشن» و به طور کلی فیلم‌هایی از این گونه سینمایی همانند آنچه برای فیلم‌های کم‌دی تجربه شد، در مدت زمان طولانی‌تری ادامه پیدا کند حتی اگر فقط با یک سانس در سالن‌های سینما باشد.

اعلام زمان انتشار سریال «اکازیون» با بازی هادی کاظمی، ایمان صفا و غلامرضا نیکخواه

سریال «اکازیون» به کارگردانی سیدمسعود اطیابی و نویسندگی حمزه صالحی نوروز ۱۴۰۳ در

شبکه نمایش خانگی منتشر می‌شود.

به گزارش ایسنا به نقل از روابط عمومی، اطیابی که کارگردان فیلم‌هایی چون هتل، نگزاس، بخارست، دینامیت و … است، این روزها مشغول ساخت سریالی جدید برای شبکه نمایش خانگی با عنوان «اکازیون» با بازی هادی کاظمی، ایمان صفا، غلامرضا نیکخواه، سمانه پاکدل، سام نوری، نعیمه نظام‌دوست، ناهید مسلمی، جواد پولادی، پرینا کربلایی با حضور رضا ناچی است.

قصه «اکازیون» که در دهه ۷۰ می‌گذرد و نوروز ۱۴۰۳ پخش می‌شود، داستان رحیم است که قصد دارد برای ادامه تحصیل به کانادا برود، اما متوجه می‌شود متعوغ الخروج شده و این اتفاق زیر سر دایی محسن است، پس باید دنبال راه چاره‌ای باشد …

نگاهی به چالش‌های دوساله معاون ریکنار شده صداوسیما

بر این اساس دو سال پس از انتصاب، زرمزه‌ها و گمانه‌های جدی برای رفتن خدابخشی از معاونت سیاسی در رسانه‌ها شروع شد و در نهایت بلندگوها را با این پرسش سمت جبلی برد که آیا قرار است معاونش تغییر کند؟

ماجرای هک شدن شبکه‌های صداوسیما آن‌هم به هنگام پخش سخنان مقام معظم رهبری در یکی از بخش‌های خبری و در ادامه تعلل در ارایه توضیح و یک عذرخواهی احتمالی با بدیهی، از مواردی بود که در جریان این اتفاق، پرسش‌برانگیز شد.

از دیگر رویکردهای پرسش‌برانگیز صداوسیما در آن مقطع و چند روز قبل از هک شدن، پخش تصاویر مربوط به یک زن برهنه با افکت‌های حداقلی در بخش خبری ۲۰:۳۰. به عنوان زیرمجموعه معاونت سیاسی. بود؛ تصاویری که اگرچه با هدف تقییح عملکرد یک جریان سیاسی پخش شد اما این پرسش جدی را مطرح می‌کرد که آیا بازنشر و اشاعه‌ی یک عمل قبیح کمتر از انجام آن نیست؟

البته این اقدام بعدا با یک عذرخواهی همراه شد اما عملکرد بخش‌های مختلف خبری صداوسیما در پوشش حوادث یک سال قبل نیز نقدی بود که برخی کارشناسان در انتقال مرجعیت خبری به شبکه‌های معاند خارج از کشور، مطرح کردند.

در ادامه هم عملکرد بخش‌های خبری معاونت سیاسی در موضوعی مهم مانند غزه به میان آمد که نداشتن «روایت اول» و «منبع اولیه» از جمله مشکلات عملکردی بخش‌های خبری و سیاسی رسانه ملی برشمرده شد.

